

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 10 kwietnia 2020 r. powódka (...) z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w S. wniosła przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K. o zapłatę kwoty 2571,45 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od dnia 10 kwietnia 2020 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Powódka wskazała, że obciążyła pozwaną notą obciążeniową na kwotę 42,39 euro tytułem brakujących palet. Ponadto wystawiła na rzecz pozwanej fakturę VAT, tytułem usługi przewozu za dodatkową opłatą w wysokości 550 euro, na co zgodziła się pozwana. Na dochodzoną niniejszym pozwem kwotę, składają się kwoty 2514,58 zł tytułem należności głównej z ww. noty i faktury po ich przeliczeniu na złotówki oraz 56,87 zł tytułem skapitalizowanych odsetek.

Nakazem zapłaty z dnia 21 kwietnia 2020 r. Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwana wniosła sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, zaskarżając ww. nakaz w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Nadto pozwana podniosła zarzut niewłaściwości miejscowej, wnosząc o przekazanie sprawy do rozpoznania sądowi właściwemu dla siedziby pozwanej, tj. Sądowi Rejonowemu (...). Pozwana zakwestionowała roszczenie powódki co do zasady jak i co do wysokości, wskazując na jednostronną modyfikację warunków zleceń transportowych, niewykazanie zasadności roszczenia wynikającego z not obciążeniowych oraz nienależyte wykonanie zobowiązania przez powódkę wobec przekazania zleceń podwykonawcom bez zgody pozwanej. Pozwana zaprzeczyła, jakoby zaakceptowała warunki powódki dotyczące kolejnego transportu za dodatkowym wynagrodzeniem, w wykonaniu zlecenia, którego powódka nie dostarczyła w umówionym terminie i miejscu.

Postanowieniem z dnia 24 lipca 2020 r. Sąd oddalił wniosek pozwanej o przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu (...).

W toku procesu strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. w latach 2019 – 2020 zlecała (...) z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej w S. zorganizowanie przez powódkę przewozu towarów. Uzgodnienia warunków realizacji poszczególnych zleceń pracownicy powódki omawiali ze spedytorem pozwanej - K. K.. Obywały się one telefonicznie, za pośrednictwem komunikatora (...) oraz drogą wymiany korespondencji elektronicznej (e-mail). Powódka otrzymywała od pozwanej drogą elektroniczną poszczególne zlecenia przewozu, które były zredagowane przez pozwaną. Pracownicy powódki uzgadniali ze spedytorem pozwanej, że będą nanosić korekty na treść przesłanego zlecenia. Następnie pracownicy powódki modyfikowali treść zlecenia w zakresie, w jakim powódka nie akceptowała jego warunków. W tym celu nanosili odręczne poprawki, m.in. w zakresie terminów rozładunku, czy dostarczenia dokumentów, właściwości sądu lub wykreślając niektóre postanowienia, m.in. dotyczące kar umownych. Po zaparafowaniu dopisków oraz wykreśleń powódka odsyłała podpisany skan zleceń drogą elektroniczną na ten sam adres poczty elektronicznej, z której przyszło zlecenie. Po odesłaniu skanu podpisanego zlecenia pracownik powódki kontaktował się ze spedytorem pozwanej w celu potwierdzenia otrzymania zlecenia. Po uzyskaniu takiego potwierdzenia oraz braku sprzeciwu co do jego zmienionej treści powódka potwierdzała przyjęcie zlecenia i przystępowała do jego realizacji.

Dnia 5 listopada 2019 r. powódka przyjęła do wykonania zlecenie nr (...). Przedmiotem zlecenia był transport 15 ton ładunku na trasie H. (Niemcy) – R. (Niemcy). Strony ustaliły wysokość frachtu w kwocie 920 euro, płatnego w terminie 60 dni na podstawie wystawionej faktury VAT oraz dostarczenia dokumentu CMR. Zlecenie obejmowało również wymianę lub zwrot palet w ustalonym miejscu. Załadunek nastąpić miał dnia 7 listopada 2019 r. w H. o godzinie 14:00, przy czym możliwy był również w godzinach 12:00 - 22:00. Natomiast rozładunek nastąpić miał w

dniu 8 listopada 2019 r., o godzinie 12:00, przy czym mógł nastąpić do godziny 13:00 z możliwością przedłużenia do godziny 14:00 po wcześniejszym powiadomieniu.

W treści otrzymanego zlecenia pracownik powódki naniósł odręczne poprawki dotyczące zmiany terminu rozładunku, wskazując dzień 9 listopada 2019 r. o godzinie 6:00, wykreślając zapisy OWU w brzmieniu „Warunkowe potwierdzenie przyjęcia zlecenia wysłane przez przewoźnika nie zmienia pierwotnych warunków zlecenia”, a także modyfikując poprzez wykreślenie postanowień dotyczących kar umownych, terminu doręczenia dokumentów, a także umownej właściwości sądu. Spedytor pozwanej po otrzymaniu skanu podpisanego zlecenia ze zmienionymi postanowieniami nie wnosił zastrzeżeń do jego treści.

Dowód:

- zlecenie nr (...) k. 7-8, 43-44;
- potwierdzenie przyjęcia k. 9;
- zeznania świadka P. O. k. 76-77;
- zeznania świadka D. S. k. 77-78.

Dnia 26 listopada 2019 r. powódka przyjęła do wykonania zlecenie nr (...). Przedmiotem zlecenia był transport 20 ton ładunku na trasie H. (Niemcy) – R. (Niemcy). Strony ustaliły wysokość frachtu w kwocie 900 euro, płatnego w terminie 60 dni na podstawie wystawionej faktury VAT oraz dostarczenia dokumentu CMR. Zlecenie obejmowało również wymianę lub zwrot palet w ustalonym miejscu. Załadunek nastąpić miał dnia 28 listopada 2019 r. w H. o godzinie 14:00, przy czym możliwy był również w godzinach 13:00- 22:00. Natomiast rozładunek nastąpić miał w dniu 29 listopada 2019 r, o godzinie 13:00, przy czym mógł nastąpić do godziny 13:00 z możliwością przedłużenia do godziny 14:00 po wcześniejszym powiadomieniu.

W treści zlecenia pracownik powódki naniósł odręczne poprawki dotyczące zmiany terminu rozładunku, wskazując dzień 30 listopada 2019 r. o godzinie 6:00, wykreślając zapisy OWU dotyczące przyjęcia zlecenia do realizacji bez zastrzeżeń i akceptacji wszystkich warunków, „Warunkowe potwierdzenie przyjęcia zlecenia wysłane przez przewoźnika nie zmienia pierwotnych warunków zlecenia”, a także modyfikując poprzez wykreślenie postanowień dotyczących kar umownych, terminu doręczenia dokumentów, a także umownej właściwości sądu. Spedytor pozwanej po otrzymaniu skanu podpisanego zlecenia ze zmienionymi postanowieniami nie wnosił zastrzeżeń do jego treści.

Dowód:

- zlecenie nr (...) k. 10-11, 41-42;
- potwierdzenie przyjęcia k. 12;
- zeznania świadka P. O. k. 76-77;
- zeznania świadka D. S. k. 77-78.

Wiadomością e-mail z dnia 2 grudnia 2019 r. oraz na komunikatorze TRANS D. S. poinformował pozwaną, iż w ramach zlecenia nr (...) podczas rozładunku, kierowca zostawił 33 palety na wymianę, jednakże załadowano mu 30 palet, wobec czego powódka obciąży pozwaną kosztem niezwróconych palet. Ponadto z poprzedniej dostawy powódka otrzymała również jedną paletę mniej, więc łącznie brakuje 4 palet. Spedytor pozwanej zaproponowała podwyższenie frachtu o kwotę 15 euro. D. S. poinformował, że koszt jednej palety wynosi 45 zł. Uzgodniono, że podczas kolejnego zlecenia powódka wymieni 29 palet, a nie 33, co jednak ostatecznie nie nastąpiło.

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 2 grudnia 2019 r. k. 53
- wydruk komunikatora TRANS k. 54;
- zeznania świadka D. S. k. 77-78.

Dnia 10 stycznia 2020 r. powódka wystawiła na rzecz pozwanej notę obciążeniową nr 0001/01/2020 na kwotę 42,39 euro, tytułem obciążenia za brak zwrotu 3 szt. palet w wykonaniu zlecenia nr (...) oraz brakiem zwrotu 1 szt. palety w wykonaniu zlecenia nr (...) z terminem płatności do dnia 17 stycznia 2020 r.

W odpowiedzi na zapytanie spedytora pozwanej w przedmiocie przyczyn wystawienia ww. noty D. S. wyjaśnił, że pozwana nie zleciła w grudniu 2019 roku powódce przewozu, podczas którego mogłoby dojść do zwrotu brakujących palet. Spedytor pozwanej zaakceptował to wytłumaczenie.

Dowód:

- nota obciążeniowa nr 0001/01/2020 r. k. 13;
- wiadomość e-mail z dnia 10 stycznia 2020 r. k. 53;
- wydruk śledzenia k. 56;
- wydruk komunikatora TRANS k. 54;
- zeznania świadka D. S. k. 77-78.

Dnia 15 stycznia 2020 roku pracownik powódki zwrócił się z zapytaniem do spedytora pozwanej, czy ma jakieś zlecenia dla powódki. Spedytor pozwanej poinformowała, że jest do wykonania przewóz, gdzie załadunek ma nastąpić w piątek (17 stycznia 2020 roku) w godzinach 14 do 22, a rozładunek w sobotę (18 stycznia) lub poniedziałek (20 stycznia 2020 roku).

W nawiązaniu do tych uzgodnień dnia 17 stycznia 2020 r. powódka przyjęła do wykonania zlecenie nr (...). Przedmiotem zlecenia był transport 20 ton ładunku na trasie H. (Niemcy) – R. (Niemcy). Strony ustaliły wysokość frachtu w kwocie 920 euro, płatnego w terminie 60 dni na podstawie wystawionej faktury VAT oraz dostarczenia dokumentu CMR. Zlecenie obejmowało również wymianę lub zwrot palet w ustalonym miejscu. Załadunek nastąpić miał dnia 17 stycznia 2020 r. w H. o godzinie 14:00, przy czym możliwy był również w godzinach 13:00- 24:00. W pierwotnej treści zlecenia wysłanego przez pozwaną drogą elektroniczną wskazano, że rozładunek ma nastąpić w dniu 20 stycznia 2020 r., o godzinie 13:00, przy czym mógł nastąpić do godziny 14:00 dnia następnego.

Pracownik powódki w treści tego zlecenia naniósł odręczne poprawki dotyczące zmiany terminu rozładunku, wskazując dzień 18 stycznia 2020 r., wykreślając zapisy OWU dotyczące „Warunkowe potwierdzenie przyjęcia zlecenia wysłane przez przewoźnika nie zmienia pierwotnych warunków zlecenia”, a także modyfikując poprzez wykreślenie postanowień dotyczących kar umownych, terminu doręczenia dokumentów, a także umownej właściwości sądu. Spedytor pozwanej po otrzymaniu skanu podpisanego zlecenia ze zmienionymi postanowieniami nie wniósł zastrzeżeń do jego treści.

Dnia 18 stycznia 2020 r. kierowca stawił się w miejscu rozładunku (R.) o godzinie 12:15, gdzie otrzymał informację, iż auto nie zostanie w tym dniu rozładowane. Polecono mu stawić się w poniedziałek 20 stycznia 2020 r. Pracownicy powódki próbowali w dniu 18 stycznia 2020 roku bezskutecznie skontaktować się ze spedytorem pozwanej K. K.. Nawiązali kontakt z innymi pracownikami pozwanej A. K. oraz M. M., którzy nie byli w stanie rozwiązać problemu. Z tego powodu pojazd z towarem (produkty mrożone) powrócił do bazy w S., ponadto kierowca nie mógł wykonać pauzy wynoszącej 45 godzin na terenie Niemiec.

W dniu 20 stycznia 2020 roku pracownik powódki D. S. nawiązał kontakt z K. K., opisując zaistniałą sytuację. Ponadto opis tej sytuacji przesłał jej w wiadomości e-mail z dnia 20 stycznia 2020 r. Powołując się na ustalenia poczynione z K. K., powódka oświadczyła, iż może wykonać zlecenie transportu za dodatkowym wynagrodzeniem, obejmującym zwrot kosztów przestoju pojazdu na agregacie, wyjazdu do R. i zjazdu z R. w kwocie 550 euro, zwracając się o zaakceptowanie przedstawionych kosztów celem wysłania pojazdu na rozładunek.

W odpowiedzi spedytor pozwanej K. K. oświadczyła o zaakceptowaniu kosztów wskazanych przez powódkę, wnosząc o wysłanie auta na rozładunek, co też nastąpiło.

Dowód:

- wydruk komunikatora TRANS k. 52
- zlecenie nr (...) k. 14-15, 39-40;
- potwierdzenie przyjęcia k. 16;
- wiadomości e-mail z dnia 17 – 21 stycznia 2020 r. k. 19-20;
- zeznania świadka P. O. k. 76-77;
- zeznania świadka D. S. k. 77-78;

Powódka zapłaciła przewoźnikowi A-Z (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością wynagrodzenie za wykonane przewozy, m.in. związany z pokonaniem dodatkowej trasy na trasie R. – S. – R..

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 17.

Dnia 21 stycznia 2020 r. powódka wystawiła na rzecz pozwanej notę obciążeniową nr 0007/01/2020 na kwotę 550 euro tytułem odszkodowania za przetrzymanie auta na rozładunku (...) z terminem płatności do dnia 28 stycznia 2020 r. Notę pozwana otrzymała pocztą tradycyjną i e-mailem.

Dowód:

- nota obciążeniowa nr 0007/01/2020 k. 18;
- wiadomość e-mail z dnia 21 stycznia 2020 r. k. 19;
- wydruk śledzenia przesyłki k. 57;
- zeznania świadka D. S. k. 77-78.

Mimo upływu terminu płatności, pozwana nie uregulowała należności wynikających z not obciążeniowych, wobec czego powódka wezwała pozwaną do zapłaty łącznej kwoty 592,39 euro w terminie do dnia 16 marca 2020 r.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 4 marca 2020 r. k. 21;
- dowód nadania k. 22.

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie złożonych przez strony dokumentów, których autentyczności nie kwestionowano, wyciągając jedynie odmienne wnioski. Sąd jako szczerze i prawdziwie ocenił zeznania przesłuchanych w sprawie świadków, w szczególności w zakresie mechanizmu przyjmowania zleceń od pozwanej, uzgadniania

ich warunków, odsyłania treści zleceń z modyfikacjami, których powódka nie akceptowała oraz ich akceptacji przez pozwaną. O szczerości zeznań świadków świadczy również to, że znajdują one odzwierciedlenie również w korespondencji mailowej i na komunikatorze TRANS ze spedytorem pozwanej. Pozwana nie przedłożyła dowodów przeciwnych, które zdyskredytowałyby wiarygodność świadków oraz pozostałych dowodów zawnioskowanych przez powódkę. W szczególności pozwana nie wykazała żadnymi kontrdowodami, że K. K. była spedytorem zatrudnionym u pozwanej.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Na podstawie ustalonego stanu faktycznego przyjąć należało, że współpraca pomiędzy stronami oparta była na podstawie umowy spedycji, o której mowa w art. 794 § 1 k.c. Elementami przedmiotowo istotnymi umowy spedycji jest zobowiązanie się spedytora albo do wysłania, albo do odbioru przesyłki na zlecenie klienta albo wykonanie innych usług związanych z jej przewozem. Usługi spedycyjne mają zatem zasadniczo charakter fachowej pomocy w obsłudze przewozu towarowego. Powódka bowiem w zakresie swoich obowiązków miała zorganizować przewóz na wskazanych trasach, sama jednak zleconych przez pozwaną przewozów nie wykonywała. Przy czym usługi związane ze zleconym przewozem powódka świadczyła w swojej siedzibie w S.. Dla porządku wskazać w tym miejscu należy, że sąd oddalił wniosek pozwanej o przekazanie sprawy według właściwości ogólnej, tj. według siedziby pozwanej. W całości podzielić należy argumentację powódki w przedmiocie właściwości miejscowej tut. Sądu na tle art. 46 k.p.c. i art. 34 k.p.c. wyrażoną w piśmie z dnia 15 lipca 2020 r. - odpowiedzi na sprzeciw (k. 49v – 50). Sąd przyjmuje tę argumentację za własną bez potrzeby jej powielania.

Z zeznań świadków oraz treści korespondencji stron wynika jednoznacznie, iż nie zostały zwrócone powódce palety w ilości 4 sztuk. Według początkowych ustaleń ze spedytorem pozwanej powódka miała wymienić mniejszą ilość palet przy kolejnym transporcie. Do czego ostatecznie nie doszło, gdyż brak było dalszych zleceń w grudniu 2019 r. ze strony pozwanej. Pozwana była również świadoma ceny jednej palety wnoszącej 45 zł (k. 54). W konsekwencji powód obciążył pozwaną równowartością czterech palet kwotą w przeliczeniu na euro. Pozwana zapoznała się z jej treścią, co wynika także z rozmów na komunikatorze trans, podczas których pracownik powódki wyjaśniał powody wystawienia noty na pozwaną. Powyższe wytłumaczenie powódki zostało przyjęte przez spedytora pozwanej do wiadomości (k. 55). Tym samym po stronie pozwanej powstał obowiązek zapłaty kwoty 179,99 zł stanowiącej równowartość 42,39 euro, która wynika z noty obciążeniowej nr 0001/01/2020.

Na uwzględnienie zasługiwało również roszczenie w kwocie 2334,59 zł stanowiącej równowartość kwoty 550 euro tytułem noty obciążeniowej nr 0007/01/2020. W świetle ustalonego stanu faktycznego spedytor pozwanej wyraził zgodę na pokrycie ww. kosztów w związku z koniecznością powrotu kierowcy na bazę z R. do S. i z powrotem. Wynika to jednoznacznie w treści korespondencji mailowej pomiędzy pracownikami stron. Bowiem po przedstawieniu zaistniałej sytuacji polegającej na odmowie rozładunku pojazdu w wyznaczonym miejscu i terminie (18 stycznia 2020 roku) spedytor pozwanej polecił ponownie wysłać pojazd na rozładunek do R. 20 stycznia 2020 roku i potwierdziła wiążące się z tym koszty (k. 19). Sąd uznał wersję powódki, że uzgodniony z pozwaną rozładunek w R. miał nastąpić 18 stycznia 2020 roku. Podczas wcześniejszych rozmów na komunikatorze trans spedytor pozwanej wskazywał datę rozładunku na sobotę lub poniedziałek. Zgodnie z art. 68² k.c. jeżeli przedsiębiorca otrzymał od osoby, z którą pozostaje w stałych stosunkach gospodarczych, ofertę zawarcia umowy w ramach swej działalności, brak niezwłocznej odpowiedzi poczytuje się za przyjęcie oferty. Ustalono, że pracownik powódki w odpowiedzi na wysłane przez pozwaną zlecenie naniósł poprawkę w dacie rozładunku (z 20 na 18 stycznia 2020 roku), wysłał pozwanej skan podpisanego zlecenia z naniesionymi modyfikacjami niektórych postanowień (k. 14-15), które pozwana zaakceptowała. W świetle zgromadzonego materiału dowodowego, w tym wiarygodnych zeznań świadków, powódka w odpowiedzi na zlecenia przewozu modyfikowała zaoferowane przez pozwaną warunki zlecenia. Odbywało się to w porozumieniu ze spedytorem pozwanej.

Gdyby powódka dokonała modyfikacji bez porozumienia z pozwaną, to w ocenie sądu znalazłoby to odzwierciedlenie w dalszej korespondencji mailowej stron. W szczególności spedycja pozwanej nie potwierdziłaby dodatkowych kosztów 550 euro za wysłanie ponownie auta na rozładunek 20 stycznia 2020 roku, po przedstawieniu przez D. S. zaistniałego w sobotę 18 stycznia 2020 roku zdarzenia. Wymieniony pracownik powódki podał, że „auto przyjechało zgodnie z ustaleniami w wyznaczonym czasie” (k. 19), a spedycja pozwanej tego nie zakwestionowała. Nie ulega także wątpliwości, że spedycję pozwanej w osobie K. K. należy uznać za osobę czynną w lokalu przedsiębiorstwa pozwanej w rozumieniu art. 97 k.c. W tym zakresie sąd również podziela trafne uwagi powódki w odpowiedzi na sprzeciw z dnia 15 lipca 2020 r. (k. 50 v) i przyjmuje je za własne bez ich powielania w tym miejscu.

Sąd zasądził całą dochodzoną pozwem kwotę należności głównej, skapitalizowane odsetki od należności głównej, wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, począwszy od dnia 9 kwietnia 2020 r. stosownie do treści art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2016 r., poz. 684 tekst jednolity ze zm.), albowiem

- 1) wierzyciel spełnił swoje świadczenie;
  - 2) wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie,
- co miało miejsce w niniejszej sprawie.

Sąd w punkcie II sentencji zasądził na rzecz powoda, który wygrał proces w całości, zwrot poniesionych kosztów procesu, na które składają się: opłata od pozwu - 200 zł, koszty zastępstwa procesowego – 900 zł, opłata skarbową 17 zł, łącznie - 1117 zł. Koszty wynagrodzenia radcy prawnego, który reprezentował powoda w niniejszym procesie, ustalonego w stawce minimalnej obliczonej adekwatnie do wartości przedmiotu sporu na podstawie § 2 pkt 3 w zw. z §3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.).

Sygn. akt XI GC 618/20

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

S.(...)

(...) K. G.